



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere  
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem  
libros partitum**

**Marulić, Marko**

**Coloniæ, 1532**

**VD16 M 1298**

Ad desperantem exhortatio. cap. 14.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35578**

xitur o peccator. Nisi enim in tempore penitentiam egeris, postea iusto dei iudicio auferetur a te angelorum custodia, & daemones eris in praedam, tolletur sperandi auxilij expectatio, & angustijs oppressus cruciaberis, omniq; ope destitutus, nec penitentiae falce poteris amputare nequitas peccatorum, nec cordis compunctione aliquid leuamenti promereri, sed operiet te omnibus spinis asperior penarum congeries, & nemo sanctorum pro te ultra deprecabitur. Hi enim sunt nubes caeli, qui super nos orationum suarum imbrem manantes, faciunt ut tam diu ad penitentiam expectemur.

Roma. 2. Expectaris & tu. sed si moram feceris, ab Apostolo quaeque audies, Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit. Secundum autem duritiam tuam & impenitens cor tuum, thesaurizas tibi iram in die irae & reuelationis iusti iudicii dei. qui reddet unicuique secundum opera eius.

## Ad desperantem exhortatio.

## Cap. XIII.

**N**unc ad te conuerto magni atq; ingentis criminis conscie, qui te nullo modo veniam posse mereri existimas, nec perpendis quod dei misericordia multo maior sit oibus peccatis. Nihil est quod illa non delebit, si te commissi penituerit, semper parata est ad condonandum, si tu paratus es ad penitentiam agendam. Quod autem Christus dixit, blasphemiam in spiritu sancto irremissibilem esse, multi dubitant, vtrum intelligendum sit, quod nunquam dimittat, an quod difficulter, usque adeo existimant, si penitentia adsit, nihil obstare, quoniam benignitas diuina praestet veniam. Quale igitur, vel quam magnam esse potest scelus tuum, quod te ad desperationem remissionis quirit compellere, & de deo non recte sentire, ut tibi penitentiae parcere omnino nolit, cum nunquam ad penitentiam conuerfis & in ipsum confidentibus non ignoscat. Si adulterium, si homicidium perpetrasti, vtrumque Dauidi, cum se peccasse doluisset, est remissum. Si fenore & vsuris reus Zachaeus. quaevisisti, hoc Matthaeo Zachaeo fuit condonatum.

Pctm i spi  
ritum sanctum

Dauid.  
Matthaeus  
Zachaeus.

Si persecutus es ecclesiam dei, de hoc facta est gratia Paulo; Si pernegasti dei filium de hoc Petro fuit venia data. Si stellas adorasti, si dijs alienis templa arasque posuisti, si obseruasti somnia, maleficijsque credidisti, si in dei seruos cædibus es grassatus. ista omnia Manasses fecerat & tamen cum eum pœnituisset, veniamque orasset exauditus est hostilique iugo liberatus, regnum recuperauit quod amiserat. Nullum ergo tam immane facinus committi potest, quod pœnitentibus miseratio non ignoscat diuina. Et cum ita sit nonne stultissimum est id desperare quod plurimis concessum fuisse non ignoras? Caterum neque pœnitentia ipsa peccati quicquam prodest veniam desperanti, cum hæc ipsa desperatio peccatum tale sit vt omne penitudinis meritum euacuet atque irritet. Nihil profuit Caino fratricidæ, quod a domino coargutus doleret, quia clementiæ diuinæ derogauit, dicens, Maior est iniquitas mea quam vt veniam merear. Nihil Iudam proditorem iuuit suus pœmissio dolor neque confessio cum diceret, Peccauit tradens sanguinem iustum. Quoniam cum de dei misericordia desperasset tristitia superatus laqueo mortem sibi conciuit. Penitenti igitur & petenti venia datur desperanti vero neque in hoc seculo neque in futuro paritur. Quidnam igitur te vltro perdis desperando cum iam certo scias esse locum veniæ si veniam poposceris penitendo? Cur non potius cum Dauide peccatum suum lugente exclamas, Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Magna misericordia magnum delet crimen, & miserationum multitudo multitudinem remittit peccatorum. Dominus clamat, Nolo mortem peccatoris sed vt conuertatur & viuat, & tu mori maus quàm conuerti, & veniã desperare quam poscere? Dominus soluit compeditos, dñs erigit elisos, & tu tam mortifero peccati vinculo non vis absolui? tam graui casu elisus non curas erigi de medico qui omnes in se confidentes in vnico verbo sanat diffidis? Graue est (inquis) peccatum meum

Manasses.

Iudas.

psal. 50

nunquid grauius quam istorum quorum modo menti  
onem fecimus: quibus tamen quod nequiter deliquerat  
clementer dimissum constat. Nunquid etiam grauius  
est peccatum tuum quam caelum, quam terram, quam mare, sed quod potuit  
creare ista, non poterit sceleris tui pondus eleuare, &  
ubi abundauit delictum, ibi gratiam abundare facere?  
Nonne ille quoque qui dicebat, Iniquitates meae super  
gressae sunt caput meum, & sicut onus graue grauatae  
sunt super me, precatus est dicens, Domine ne in furore  
tuo arguas me, neque in ira tua corripas me? Haud ita  
orasset, nisi spem haberet impetrandi quod orabat, spera  
uit & orauit, & voti compos factus est. Nonne etiam  
Hierosolymae urbi grauissimum idolatriae crimen ex  
Ierem. 2. pbrās deus dixerat, Si laueris te nitro & multiplicaue  
ris tibi herbam Borith, maculata es in iniquitate tua coram  
Zacha. 5. me, postea tamen ne de peccati remissione diffideret, Forni  
cata es, inquit, cum amatoribus multis, tamen re  
uertere ad me, & ego suscipiam te, sed cum reuerti  
noluissent, aggrauassentque scelus mentis obstinatione  
eorum impietatem plumbi massa onerari vidit Zacha  
rias propheta, dominoque ulciscente urbs passa est ex  
cidium, & illi captiui ducti in Chaldeam. Interni  
tione quidem deleri merebantur, sed dominus tempe  
rauit iram, ut postea ostenderet etiam in obstinatos  
clementiam. Postquam enim eos poenitere cepit pecca  
ta confitendo misericordiamque dei implorando ipso  
fauente de seruitutis iugo liberati atque ad patriam solam  
postliminio reuersi instaurata ciuitate temploque cre  
cto sortis pristinae statu frui coepere. Iam ergo vides (ni  
si adeo caecus es, ut nihil veri videas) quia nulla est pro  
sus tanta delicti alicuius magnitudo, tanta grauitas,  
quam dei misericordia a poenitentibus requisita non mi  
nuat, non eleuet, non denique ad nihilum redigat. Soli  
hanc consequi nequeunt, qui de ipsa desperant, Licet i  
gitur te peccasse poeniteat, nisi etiam peccati veniam de  
sperasse poenituerit, cum impoententibus computabe  
ris. Quamobrem festina deponere dementiam istam a  
sumi, ut flagitij tui magnitudine diuinae clementiae im

mentem putes inferiorem. Deus pater misericordiarum est, miserationum suarum non est numerus. Sperant in illo. Sperantes in domino misericordia circumdabit. dum te poenitet, dum speras dum precaris etiam sancti pro te orant, angeli vota tua offerunt deo, Christus ipse pro te patrem interpellat, dicente Iohanne Apostolo: Aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum iustum & ipse est propitiarius pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum sed etiam pro totius mundi. Desperantium vero Christus non aduocatus est sed iudex. Considera igitur utrum tibi sit melius veniam sperare ut Christi patrocinio subleueris, an desperare, ut eiusdem iudicio damneris & in aeternum pereas. Hactenus de poenitentia, nunc de confessione peccatorum quae poenitentiam comitari debet, aliquid memoremus.

### De peccatorum confessione. Cap. XV.

**T**ria sunt peccatorum genera: aut enim peccamus cogitatione aut verbo aut opere. Per ista mentem discurrendo, postquam conscientiam diligenter accurateque exanimauerimus, tam de omnibus quam de singulis, in quibus deo vel proximo aliqua illata est iniuria dolentes moesti que in primis, & ante sacerdotem veluti ante Christum reuerenter genibus prouoluti cuncta illi exponamus occultemus nihil. Manifestanda est enim medico aegritudo, ut ille adhibitis remedijs instauret sanitatem. Illi autem animarum nostrarum medici sunt quibus concessa est soluendi ligandi que potestas ab eo qui dixit: Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata remissa erunt, & quorum retinueritis retenta sunt. Ab eo inquam qui est sacerdos in aeternum qui in caelum ascendens vicarios nobis in terra reliquit ipsos sacerdotes, & Petro curam ouium suarum pastor bonus commendans, atque clauis regni caelestis tradens dixit, Quodcunque solueris super terram erit solutum & in caelis & quodcunque ligaueris super terram, erit ligatum & in caelis. Non dubitemus igitur,

1. Iohan. 2.

Iohan. 20.

Matth. 16.